

θρηνώδη κραυγήν των ἐκεῖ, κατὰ τὰς γαλινίους νύκτας.

Ἡ μαρκησία ἀπεχαιρέτισε τὴν δεσποινίδα Βαλθιέν ἐπὶ τοῦ μεσσανθάθρου, δούσα αὐτῇ συγχρόνως διαφόρους παραγγελίας. Εἶτα ἐβάδισε πρὸς τὴν ἀμαξάν της, ἐκπλαγείσα, διότι δὲν ἔβλεπε τὸν ἀκόλουθόν της, ὅστις συνήθως ἔτεινε πρὸς αὐτὴν τὴν χεῖρα διὰ ν' ἀνέλθῃ.

Ἐνόμισεν ὅμως ὅτι τὸν εἶδεν ἔφιππον ἐπὶ τοῦ εὐνοομένου λευκοφαίου ἵππου του, παρὰ τὴν μεγάλην πύλην, ἀνοικτὴν οὖσαν. Πεισθεῖσα, ὅτι ἔπραξε τοῦτο ὅπως ἐπιταχύνῃ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ φύσει ἄλλως τε οὖσα λίαν ἐπεικὴς πρὸς τοὺς ὑπηρετοῦντας αὐτὴν, ἔσπευσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἀμαξάν, χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ τὴν ἀπουσίαν τῶν δαδούχων της. Μόλις εἶχε καθῆσθαι καὶ εἰς ἄγνωστος ἔκλεισε βιαίως τὴν θυρίδα, ὅξυς συριγμὸς ἀντήχησε καὶ ὁ ἡνίοχος ἐμάστισε τοὺς ἵππους, οἵτινες ἐξεκίνησαν μετὰ τάχους.

Ἡ μαρκησία ἠσθάνθη αἰφνης βάρος τι μέγα ὀπισθεν τῆς ἀμαξῆς· παρετήρησε διὰ τοῦ μικροῦ φεγγίτου καὶ εἶδε τρεῖς ἄγνωστους ἐνόπλους, κατέχοντας τὴν θέσιν τῶν θεραπόντων της.

Ἦδη ἡ πύλη τῆς μονῆς εἶχε κλεισθῇ καὶ ἡ ἀμαξά ἔτρεχεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ· δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν αὐτῆς ἔτρεχον πεζοὶ στρατιῶται μὲ τὸ ὅπλον ἐπ' ὤμου, στρατιῶται, ὧν τὴν στολὴν ἡ μαρκησία μὲ ὅλην τὴν ὀξύδρεϊάν της δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ.

Παρεμέρισε τὸ παραπέτασμα καὶ προσέκλινε τινὰς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων διὰ νὰ μάθῃ ἐξ αὐτῶν τὸν λόγον δι' ὃν ἔτρεχον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ἀλλὰ παρατηροῦσα κάλλιον ἐνόησεν ὅτι ἡ ἀμαξά ἀντὶ ν' ἀκολουθήσῃ τὴν εἰς Βηθλεὲμ ἀγούσαν ὁδόν, ἐστράφη πρὸς τὰ δεξιά, βαίνουσα παρὰ τὸ τεῖχος τῆς μονῆς, τὸ ὅποion ὑπερέβη τέλος καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀνοικτὴν πεδιάδα ἀκολουθοῦσα τὴν γραμμὴν τοῦ ὑδραγωγείου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτω τρεχόντων στρατιωτῶν ἐφαίνετο αὐξάνων, ὥς νὰ ἐγεννῶντο νέοι ἀνὰ πᾶσαν στροφὴν τῶν τροχῶν. Μετ' ὀλίγον ἡ μαρκησία δὲν ἔβλεπε μόνον πεζοὺς τρέχοντας περὶ τῆς ἀμαξῆς της, σῶμα ἱππέων· εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένων, ἐνεφανίσθη ὡς διὰ μαγείας καὶ ἀπετέλεσε τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀμαξῆς.

Τρόμος κατέλαβε τὴν μαρκησίαν ὅτε εἶδεν ὅτι οὐδεμίαν ἐτύγγανεν ἀπαντήσεως παρ' ἐκείνων, οὓς προσέκλειε καὶ ἐνόησεν ἀδιστακτικῶς ὅτι οἱ μυστηριώδεις ἱππεῖς ὠδήγουν αὐτὴν πολὺ μακρὰν τοῦ γαλλικοῦ στρατοπέδου, διευθυνόμενοι πρὸς βορρᾶν.

Ἐπεὶ συνέχεια.

FORTUNE BOISGOBBEY

ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

— Ἐσκέπτετο, ἀλλ' ὁ ἔρωσ του θὰ τὸν ἐκράτει. Δὲν τῆς εἶχε δώσει συνέντευξιν τὴν ἡμέραν ποῦ τὸν ἐφέραμεν ἐδῶ.

— Καὶ τί μὲ ἐνδιαφέρουν ἡ ἐρωτικαῖς του ὑποθέσεις μ' ἐκείνην τὴν γυναῖκα.

— Τίποτε. Μόνον μᾶς ἐνδιέφερε νὰ μάθωμεν ποῖον θὰ ἔβλεπε προτοῦ φύγῃ. Ἄν ἔχῃ συνενόχους δὲν θὰ ἔφευγε χωρὶς νὰ τοὺς ἰδῇ τελευταίαν φορὰν.

— Λοιπὸν;

— Πολὺ εὐκόλον, ὑψηλότατε, νὰ τὸν ἐπαγρυπνώμεν. Ἐν ἀνάγκῃ θὰ τὸν κατεσκόπευα ἐγὼ ὁ ἴδιος. Καὶ τότε θὰ ἐμανθάνωμεν χάριν τίνος ἐνήργησε τὴν κλοπὴν.

— Ναί, ἐπιθύρουν ὁ συνταγματάρχης. Δὲν ἔπρεπε μοῦ φαίνεται νὰ βιασθῶμεν τόσῳ. Δυστυχῶς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐνεργῶμεν ἐξ ἀρχῆς. Ὁ Καρνοέλ αὐτὸς εἶνε εἰδοποιημένος. Δὲν θὰ εἶνε τόσον ἀνόητος νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς συνενόχους του ἢ τὴν συνενόχον του, ἐπειδὴ εἰμαι βέβαιος ὅτι μόνον μία γυνὴ εἶνε συνενόχος εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.

— Ὑψηλότατε, εἶπεν ὁ Βασίλης μετὰ ἐνδοιασμοῦ, εἶνε καιρὸς ἀκόμη νὰ προστρέξωμεν εἰς τὸ μέσον, τὸ ὅποion παρημελήσατε.

Θαρρῶ ὅτι τὸ καλλίτερον εἶνε ν' ἀφήσωμεν ἐλεύθερον τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ.

— Ν' ἀφήσω τὸν Γάλλον, ἀνέκραξεν ὁ κύριος Βορισώφ. Εἶσαι τρελός, Βασίλη.

— Μὲ συγχωρεῖτε, ὑψηλότατε, ἐσκέφθην πολὺ καὶ εἶνε τὸ μόνον μέσον αὐτὸ διὰ νὰ μάθωμεν ἂν ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ ἔχῃ συνενόχους.

— Λησμονεῖς ὅτι εὐθὺς ἀμα ἐξέλθῃ θὰ ζητήσῃ νὰ μὲ ἐκδικηθῇ διὰ τὴν φυλακὴν. Θὰ τρέξῃ ἀμέσως νὰ δώσῃ καταγγελίαν κατ' ἐμοῦ.

— Ὑψηλότατε, δὲν πιστεύω. Θὰ εὐρεθῇ ἀναγκασμένος νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις, τὰς ὁποίας προτιμᾷ ν' ἀποφύγῃ. Ἄλλως τε, θὰ σὰς ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ σιωπήσῃ. Εἶνε ματαιόδοξος, ὅπως ὅλοι οἱ συμπατριῶται του καὶ νομίζει ὅτι ἔχει γενναῖα αἰσθήματα.

Ἄν σὰς δώσῃ τὸν λόγον τῆς τιμῆς του, θὰ τὸν κρατήσῃ.

— Καὶ πῶς νὰ δικαιολογήσῃ αὐτὴν τὴν ἀλλαγὴν; Τοῦ εἶπα ὅτι δὲν ἤθελεν ἀναλᾶβει τὴν ἐλευθερίαν του ἂν μὴ ὠμολόγει. Δὲν εἰμπορῶ λοιπὸν ν' ἀθετήσω ὅ,τι εἶπα.

— Ὑψηλότατε, ἐπιφορτίζομαι ἐγὼ νὰ ἐξηγήσω τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ προτιμότερον εἶνε νὰ τὸ κάμετε σῆς.

— Καὶ τί νὰ πῶ εἰς αὐτόν;

— Θὰ τοῦ πῆτε, ὅτι νέαι πληροφορίαι ἀποδείκνυνται ὅτι κατηγορήθη ἀδίκως, ὅτι λυπεῖσθε δι' ὅ,τι τοῦ συνέβη, καὶ

ἀπεφασίσατε νὰ τοῦ ἀποδώσετε τὴν ἐλευθερίαν του.

Θὰ εὐχαριστηθῇ τόσον, ὥστε δὲν θὰ θελήσῃ νὰ διαπραγματευθῇ τοὺς ὅρους. Θὰ ἐννοήσῃ ἄλλως τε ὅτι τὸ συμφέρον του εἶνε νὰ μὴ κάμῃ θόρυβον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς.

— Πιθανόν, ἀλλ' ἂν ἐλπίζῃς ὅτι θὰ πᾶγῃ νὰ δῇ τοὺς συνενόχους του, ἀπατάσαι. Ἡ πρώτη του δουλειὰ θὰ εἶνε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἀκόμη, διότι, ἀφοῦ ἀπαξ διαβῇ τὰ σύνορα, θὰ δύναται νὰ μᾶς περιπαίξῃ.

— Ὑψηλότατε, δὲν μοῦ εἶπατε ὅτι ἀγαπᾷ τὴν κόρην τοῦ τραπεζίτου;

— Ναί, μὰ ἐκείνη θὰ νυμφευθῇ ἄλλον.

— Εἰς λόγος περισσότερον διὰ νὰ ζητήσῃ νὰ τὴν ἰδῇ, νὰ δικαιολογηθῇ πρὸς αὐτὴν καὶ νὰ τῆς εἰπῇ τί αἰσθάνεται. Πιστεύω ἀπ' ἐναντίας ὅτι δὲν θὰ σκεφθῇ καὶ νὰ φύγῃ, ἂν δὲν ἐξηγηθῇ μὲ τὴν ἀγαπημένην του.

— Τί ἔχει νὰ φοβηθῇ; Ὁ Τραπεζίτης δὲν τὸν κατήγγειλε, καὶ σῆς θὰ τοῦ ὑποσχεθῇ ὅτι δὲν θὰ τὸν καταδιώξῃτε.

Θὰ μείνῃ, ὑψηλότατε, καὶ ἐπὶ τέλους θὰ προδοθῇ. Ἴσως βραδύνει εἰς τοῦτο, διότι κατ' ἀρχὰς θὰ λαμβάνῃ προφυλάξεις. Θὰ ζήσῃ ἀπομεμονομένος καὶ δὲν θὰ βλέπῃ κανένα. Ἐπὶ τέλους ὁμῶς θὰ βαρυνθῇ. Θὰ συναντήσῃ κάπου τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὰ ἐγγραφα σὰς καὶ ἀφοῦ οἱ πράκτορές σας θὰ τὸν ἀκολουθοῦν πανταχοῦ, θὰ μάθετε ὅ,τι κάμνει.

Ὁ συνταγματάρχης ἐσκέπτετο. Πράγματι δὲ τὸ σχέδιον τοῦ Βασίλη τῷ ἐφάνετο ἄξιον προσοχῆς.

— Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἂν τὸν στείλω εἰς τὴν Σιδηρίαν δὲν θὰ μάθω ποτὲ τίποτε. Ἄν τὸν ἐλευθερώσω ἔχω μίαν ἐλπίδα. Μόνον ὅτι εἶνε ἐπικίνδυνος, διότι ἔμπορὸν νὰ ὁμολογήσῃ.

Παραδέχομαι ὅτι δὲν θὰ μὲ καταγγεῖλῃ εἰς τὸ δικαστήριον, ἀλλ' ἂν ἰδῇ τὴν δεσποινίδα Δορζέρ ἢ ἂν τῆς γράψῃ, ὅπερ εἶνε λίαν πιθανόν, θὰ εὐρεθῇ ἀναγκασμένος νὰ τῆς ἐξηγήσῃ τὸν λόγον τῆς ἀπουσίας σου ἐπὶ ἓνα μῆνα.

— Ὑψηλότατε, τὸν γνωρίζω. Τὸν ἐμελέτησα· ἂν σὰς ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ σιωπήσῃ, θὰ σιωπήσῃ, ἀκόμη καὶ πρὸς τὴν δεσποινίδα Δορζέρ.

Θὰ τοῦ ὁμιλήσῃτε ὡς εὐγενὴς πρὸς εὐγενῇ. Θὰ τοῦ δώσετε μάλιστα καὶ δειγμάτων ἐμπιστοσύνης, διὰ τὸ ὅποion θὰ εὐχαριστηθῇ πολὺ. Θὰ τοῦ ἀποδώσετε τὰς πενήντα χιλιάδας φράγκα καὶ τὸ γράμμα, τὰ ὅποια εὗρηκα εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν του.

— Αὐτὸ βέβαια θὰ τὸ κάμω ἂν τὸν ἀφήσω νὰ φύγῃ. Ἐγὼ μάλιστα συμφέρον νὰ μὴ εὐρεθῇ ἀνευ χρηματικῶν πόρων ἀμα ἐξέλθῃ ἀπὸ δ'ῶ. Δὲν μπορούσε νὰ μείνῃ εἰς τὸ Παρίσι χωρὶς χρήματα.

Ἡ ἰδέα σου εἶνε καλὴ, ἀλλὰ λησμονεῖς ὅτι κάποιος εἶδε τὸν Γάλλον, ὅταν ἐμβαίεν ἐδῶ.

— Ἡ ὑψηλότης σας, ἐννοεῖ γιὰ κείνου

Εἰς τὸ πρῶτον:

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΦΙΛΗΜΑ

Λιτήγημα.

τὸ παιδί που ἤλθε νὰ τὸν ζητήσῃ, τὴν ἡμέραν ποῦ τὸν ἔφερα μὲ τὸ ἄμαξι.

Παρακαλῶ τὴν ὑψηλότητά σας νὰ ἐνθυμηθῇ πῶς ἔγιναν τὰ πράγματα. Ἦτον ἐκ τύχης. Ἐνας μικρὸς ὑπνέτης τοῦ κυρίου Δορζέρ ἔπαιζεν εἰς τὸ πεζοδρόμιον, ὅταν ἡ ἄμαξα ἐστάθη εἰς τὴν θύραν. Αὐτὸ τὸ παιδί ἐγνώρισε τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ ποῦ τὸν ἔβλεπε τόσαις φοαῖς εἰς τοῦ κυρίου του καὶ εἶχε τὴν αὐθάδειαν νὰ ἔλθῃ νὰ τὸν ζητήσῃ, καὶ τὸν ἐδιώξεν ὁ θυρωρὸς.

Αὐτὸ σημαίνει πῶς τὸ παιδί αὐτὸ εἶχε κάποιαν ὑποψίαν καὶ θὰ τὸ ἐπρόσεχα, ἀλλὰ ἔμαθα κατόπιν ὅτι δὲν ἦτο ἐπιφοβόν. Τὸ εὐρήκαν ἡμιθανές εἰς τὸ μπουλνάρ, καὶ φαίνεται πῶς εἶχεν ἐπιχειρήσει ν' ἀναβῇ τὸν τοῖχον τοῦ κήπου καὶ ἔπεσε. Τὸ βέβαιον εἶνε πῶς ἔμεινε βλάξ καὶ δὲν θὰ 'μπορέσῃ νὰ 'πῇ τί τοῦ συνέβη.

— Δὲν ἐμπιστεύομαι ἐγώ, 'μπορεῖ νὰ γιαντρευθῇ. Μοῦ φαίνεται δὲ πῶς δὲν ἐνέβλυνες εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Εἶνε πολὺ παρ᾿ ἔξω πρᾶγμα ἕνας μικρὸς ὑπνέτης νὰ κινδυνεύῃ νὰ σκοτωθῇ διὰ νὰ μάθῃ τί ἀπέγινεν ὁ πρῶν γραμματεὺς τοῦ τραπεζίτου Δορζέρ. Ποιὸς 'ξεύρει ἂν καὶ αὐτὸς δὲν εἶνε ἀνακατευμένος εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς κλοπῆς. 'Θυμοῦμαι ὅτι τὸν εἶδα εἰς τὰ γραφεῖα, ἅμα ἐπῆγα νὰ πάρω τὸ κιβωτίδιόν μου.

'Ἐπρεπε νὰ ἐρευνησῃς.

— Ἡρεύνησα, ὑψηλότητε. Ἡκολούθησα τὰς ἐνδείξεις, τὰς ὁποίας μοῦ ἐδῶκατε καὶ συνεπέρανα ὅτι τὸ παιδίον ἐκεῖνο ἐν ἤρῃ κατὰ τύχην καὶ ἐκ περιεργείας. Εἶναι υἱὸς μιᾶς πτωχῆς γυναικὸς θυρωροῦ εἰς ἕνα σπίτι ποῦ κάθωνται ἐργάται, καὶ δὲν γνωρίζει κανένα. Ἀγαποῦσε πολὺ τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ, ἐπειδὴ τὸν ἐπρόστατε, καὶ ἤξευρεν ὅτι ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ ἔφυγε μυστηριωδῶς.

— Ὅταν τὸν εἶδε νὰ ἔμβῃ μὲ ἄμαξι εἰς τὸ μέγαρόν σας ἐξεπλάγη πολὺ καὶ ἤθελε νὰ 'δῇ τί τρέχει.

Εὐτυχῶς, ἔφαγε τὸ κεφάλι του πρὶν λάβῃ τὸν καιρὸν νὰ φλυαρίσῃ. Καὶ ἡ ἀπόδειξις ὅτι δὲν εἶπε τίποτε, εἶνε ὅτι πρὸ μηνὸς κανεὶς δὲν ἤλθε ἐδῶ νὰ ζητήσῃ τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ, κανεὶς δὲν προσεπάθησε νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ.

— Ἀληθῶς. Τὸν ἐλησμόνησαν καὶ ἂν ἐνεφανίζετο πάλιν, κανεὶς δὲν θὰ τὸν ἐρωτοῦσε τί ἀπέγινεν ἀφ' οὗτο ἔφυγεν ἀπὸ τοῦ τραπέζιτου. Θὰ σκεφθῶ καλὰ τὴν πρότασίν σου καὶ ἴσως τὴν παραδεχθῶ.

Ἡ θύρα ἤνοιξε καὶ ἀκόλουθός τις ἐπέσθη φέρων ἐπὶ ἀργυροῦ δισκαρίου ἐπισκεπτήριον.

— Τί τρέχει; ἠρώτησεν ὁ συνταγματάρχης ποιήσας κίνημα ἀνυπομονησίας. Εἶπα ὅτι δὲν δέχομαι.

— Ὑψηλότητε, ὁ κύριος αὐτὸς ἐπέμεινε καὶ εἶπε ὅτι ἔρχεται διὰ πολὺ σπουδαίαν ὑπόθεσιν.

Ὁ κύριος Βορισῶφ ἔλαβε τὸ ἐπισκεπτήριον καὶ ἐφάνη ἀρκετὰ ἐκπλαγείς ἀφ' οὗ ἀνέγνωσε τὸ ὄνομα τοῦ ἐπισκέπτου.

— Εἰσαγάγε τον εἰς τὴν αἴθουσαν,

εἶπεν εἰς τὸν ἀκόλουθον. Ἀμα δὲ εὐρέθη μόνος μετὰ τοῦ ἐπιστάτου του :

— 'Εσύρεις ποιὸς μὲ ζητεῖ; Εἶνε ὁ ἀνεψιὸς τοῦ τραπεζίτου Δορζέρ. Δὲν τὸν γνωρίζω καὶ δὲν ἤξεύρω τί ἔχει νὰ μοῦ 'πῇ.

— Ὑψηλότητε, ἴσως τὸν στέλλει ὁ θεὸς του.

— Πιθανόν, ἀλλὰ πρὸς τίνα σκοπὸν; Περίεργον ὅτι παρουσιάζεται ἀκριβῶς τὴν ὥραν ποῦ ὁμιλοῦμεν περὶ τοῦ γραμματέως. Ἀνέπηγαίνες νὰ τὸν ἐρωτήσῃς τί μέθλει;

— Ἰσως, ὑψηλότητε, νὰ μὴ μοῦ ἀπαντήσῃ.

— Ἐχεις δίκαιον. Καλλίτερον νὰ 'παύω ἐγώ. Ὅπως δῆποτε ἄς ἐτοιμάσουν τὴν ὁδοιπορικὴν μου ἄμαξιν. Ἰσως δὲν ἐλευθερώσω τὸν Γάλλον.

Ὁ ἐπιστάτης ὑπεκλίθη βαθέως καὶ ἐξῆλθε τοῦ δωματίου.

Ὁ κύριος Βορισῶφ, ἀφοῦ τὸν ἀπέπεμψεν, ἠγέρθη τοῦ διβανίου καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν παράπλευρον αἴθουσαν.

Εὔρε τὸν Μάξιμον Δορζέρ ὄρθιον παρὰ τὸ παράθυρον καὶ ἐκ τοῦ ὕφους τοῦ προσώπου του ἔκρινεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ σοβαρᾶς ὑποθέσεως.

Δὲν τὸν ἔβλεπε πρῶτην ταύτην φοράν, ἀλλὰ πρῶτην φοράν τοῦ ὠμίλει.

— Κύριε, εἶπε μετὰ περισσῆς εὐγενείας, προτοῦ ἐρωτήσω τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἔρχεσθε, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ θεωρῶ ἑαυτὸν εὐτυχῇ διὰ τὴν ἐπίσκεψιν. Ὁ κύριος Δορζέρ μοι εἶπε πολλάκις περὶ ἡμῶν καὶ ἐλυπούμην ὅτι δὲν σὰς ἐγνώριζα.

— Εἰσθε πολὺ ὑποχρεωτικὸς, ἀπεκρίθη ψυχρῶς ὁ Μάξιμος, ὅταν ὅμως μάθετε διατί ἔρχομαι....

— Καὶ πῶς εἶνε ὁ κύριος Δορζέρ; Ἐχω τόσας ἡμέρας νὰ τὸν ἴδω, καὶ τόσῳ τὸν συμπαθῶ καὶ τὸν ἐκτιμῶ....

— Δὲν ἔρχομαι ἐκ μέρους του, καί....

— Πῶς ἔχει ἡ ἀξιολάτρευτος κόρη του; Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ἡμέρα τῶν γάμων της ὠρίσθη;

— Δὲν ἤξεύρω, κύριε, ἄλλως τε ἔχω νὰ σὰς ὁμιλήσω δι' ἄλλο πρᾶγμα.

Ὁ τόνος δι' οὗ ἐπρόφερε τὰς λέξεις ταύτας ἦτο τόσῳ σοβαρὸς καὶ ξηρὸς ὥστε ὁ συνταγματάρχης ἤλλαξεν ἀμέσως ὕψος καὶ γλῶσσαν.

— Τότε, κύριε, εὐαρεστήθητε νὰ ἐξηγηθῇτε. Ὑπέθετα ὅτι ἠθέλατε νὰ σχετισθῶμεν. Φαίνεται ὅτι ἠπατήθη, ἀλλὰ δὲν μαντεύω καὶ τί ἔχετε νὰ μὲ 'πῆτε.

— Θέλω νὰ σὰς ἐρωτήσω, τί ἔγινεν ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ, ἀπεκρίθη ὁ Μάξιμος, ἐνατενίζων ζωηρῶς τὸν κύριον Βορισῶφ.

Ἦτο βεβαίως λίαν ψυχραῖμος ὁ συνταγματάρχης, διότι, χωρὶς τὴν ἐλαχίστην νὰ δεῖξῃ συγκίνησιν, ἐδέχθη τὴν ἐρώτησιν ταύτην, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπερίμενεν.

Ἡ πόρε καὶ αὐτὸς τί τὸν ἤθελεν ἄραγε ὁ νέος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον μόλις ἐξ ὀνόματος ἐγνώριζεν, ἀλλὰ δὲν ἐδύνατο νὰ μαντεύσῃ ὅτι ὁ Μάξιμος Δορζέρ ἤρχετο νὰ ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ πρῶν γραμματέως τοῦ θεοῦ του.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, εἶπε, δὲν ἐν-

νοῶ καλῶς τὴν ἐρώτησιν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἀποτείνετε. Θέλετε νὰ μάθετε τί ἀπέγινεν ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ, ὁ ὁποῖος ἦτο ὑπ' ἄλλῳ, νομίζω, εἰς τοῦ κυρίου Δορζέρ, τοῦ τραπεζίτου μου;

— Ναί, ἐπανέλαβεν ὁ Μάξιμος.

— Καλὰ λοιπόν, καὶ ἐγὼ ἤθελα νὰ μάθω διατί ἀποτείνεσθε εἰς ἐμέ, ἐνῷ ποτὲ δὲν τὸν ἐγνώρισα αὐτὸν τὸν κύριον.

Τὸν εἶδα, θαρρῶ, κάποτε εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κυρίου Δορζέρ, καὶ οὐδὲ κἂν τοῦ ὠμίλησα.

— Πολὺ πιθανόν, ἀλλὰ βραδύτερον ἐνησχολήθητε πολὺ περὶ αὐτοῦ.

— Εὐαρεστήθητε νὰ ἐξηγηθῇτε σαφέστερον.

— Εὐχαρίστως. Γνωρίζετε βέβαια ὅτι ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ ἔφυγεν ἀπὸ τοῦ γραφείου τοῦ θεοῦ μου, τὸ ἴδιον ἐσπέρας ποῦ ἐγένετο ἡ κλοπὴ εἰς τὸ χρηματοκιβώτιον. Ἐκλάπη ἕνα κιβωτίδιον, τὸ ὁποῖον σὰς ἀνῆκε, καὶ κατηγορήθη διὰ τοῦτο ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ.

— Ἀληθῶς. Μόνον παρεδέχθημεν ὅτι ἡ δυσάρεστος αὕτη ἱστορία ἔπρεπε νὰ μείνῃ μυστική. Παραξενεύομαι ὅτι ὁ κύριος Δορζέρ σὰς τὴν ἐξεμυστηρεύθη.

— Ἀδιάφορον ποῖος μοῦ τὴν ἐξεμυστηρεύθη. Τὴν γνωρίζω καὶ 'ξεύρω μάλιστα ὅτι ἐπεφορτίσθητε νὰ ἐπανεύρετε τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ.

— Ἐπεφορτίσθη, δὲν εἶνε ἡ κατάλληλος λέξις. Δὲν συνειθίζω νὰ ἐπιφορτίζωμαι ξένας ὑποθέσεις. Παρεκάλεσα τὸν θεόν σας νὰ μὴ ἐπιδώσῃ καταγγελίαν, διότι δὲν μοῦ ἄρесе νὰ βλέπω τὸ ὄνομά μου εἰς τὰ δικαστήρια. Ὁ κύριος Δορζέρ ἐπέισθη καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ φροντίσω νὰ μάθω τί ἀπέγινεν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸν ἔκλεψε.

Δὲν ἤθελα νὰ τὸν συλλάβω, ἀλλὰ ἐπεθύμουν σφόδρα νὰ ἐπανακτήσω τὰ οἰκογενειακά μου ἐκεῖνα ἔγγραφα καὶ ἡλιπίζα ὅτι ἂν τὸν ἐπανεύρισκα θὰ ἠναγκάζετο νὰ μοῦ τ' ἀποδώσῃ.

Δυστυχῶς αἱ ἐρευναι δὲν ἀπέληξαν εἰς αἴσιον ἀποτελέσμα. Ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ μετέβη εἰς Βρεττανίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς Παρισίους, ὅπου ἀπώλεσεν τὰ ἔχνη του. Πιθανόν ὅτι ἀνεχώρησεν ἐκ Γαλλίας καὶ οὐδέποτε πλέον θὰ γίνῃ λόγος περὶ αὐτοῦ.

Θὰ τὰ γνωρίζετε βεβαίως ὅλ' αὐτὰ ἀφοῦ εἰσθε τόσῳ καλὰ πληροφορημένοι, καὶ ἐκπληττομαι, διότι ἔρχεσθε νὰ μὲ ἐρωτήσετε ἐμέ. Δὲν πιστεύω νὰ σὰς ἐσυμβούλευσεν ὁ θεὸς σας εἰς τοῦτο.

— Ὅχι, κύριε οὐδεὶς μ' ἐσυμβούλευσεν, ἀλλ' ἐνεργῶ ἐν πλήρει γνώσει τοῦ πράγματος καὶ σὰς ἐρωτῶ καὶ πάλιν νὰ μοῦ 'πῆτε ποῦ εἶνε ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ.

— Σοβαρῶς μοῦ ἀποτείνετε αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν;

— Σοβαρότατα.

— Εἶνε τόσῳ παράδοξος, ὥστε θὰ τὴν ἐκλάβω πολὺ κακὰ. Περιορίζομαι νὰ σὰς εἴπω ὅτι ἀπήντησα ἡδῇ. Ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καθὼς τουλάχιστον ὑποθέτω.

— 'Ο κύριος δὲ Καρνοέλ εἶνε εἰς Πα-
ρισίους.

— Πῶς τὸ γνωρίζετε;

— Τὸν εἶδα.

— Πότε;

— Πρὸ μηνός.

— Πρὸς μηνός πιθανόν, ἀλλὰ ἀπὸ τότε
εἶχεν ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ
διαβῇ τὰ σύνορα καὶ ὅλον τὸν ὠκεανόν.

— Τὸν εἶδα νὰ περνᾷ ἐδῶ πλησίον...
εἰς τὸ μπουλδάρ Μαλέρμπ, ἦτο εἰς ἑν ἄ-
μαξί μεγαλοπρεπὲς καὶ μὲ ὠραία ἄλο-
γα... τὸ ὅποιον διηυθύνετο εἰς τὸ
πάρκ Μονσώ.

— Λυπηρὸν ὅτι δὲν τὸν ἠκολουθή-
σατε, εἶπεν εἰρωνικῶς ὁ συνταγματάρχης.
Θὰ ἐγνωρίζαμεν ποῦ ἐπήγαινε ὁ κύριος
δὲ Καρνοέλ.

— Δὲν τὸν ἠκολούθησα, ἀλλὰ κάποιος
ἄλλος τὸν εἶδε... κατόπιν ἀπὸ 'μέ.

— Ἀλήθεια! Καὶ ποῦ ἐπήγαινε;

— Πρὸς τὴν ὁδὸν Βινιύ. Ἐστάθη εἰς
τὴν θύραν τοῦ μεγάρου σὰς. Ἡ θύρα ἡ-
νοιξε καὶ ἡ ἄμαξα εἰσῆλθε.

— Πῶς ἐδῶ! Ἄ μὰ εἶνε πάρα πολὺ
καὶ σὰς βεβαίῳ πῶς ἐκπληττομαι λίαν
ὅτι πιστεύετε τὰς γελοίας αὐτὰς διαδό-
σεις.

— Δὲν εἶνε διάδοσις. Ἐκεῖνος ποῦ
μοῦ τὰ εἶπεν εἶδε καλὰ.

— Ὡστε, ἐπανελάθεν ὁ συνταγματάρ-
χης προσποιούμενος ὅτι κρατεῖ τὸν γέ-
λωτά του, ὁ ἐκδιωχθεὶς ἐκεῖνος γραμμα-
τεὺς, ὁ κατηγορούμενος ἐπὶ κλοπῇ, ἦλθε
νὰ μοῦ κάμῃ ἐπίσκεψιν, ἀφοῦ μὲ ἔκλε-
ψεν ἔσως διὰ νὰ μοῦ ἀποδώσῃ τὸ κιβω-
τιδίον.

— Δὲν πιστεύω νὰ ἦλθεν ἐδῶ ἐκου-
σίως.

— Ὡστε τὸν ἤρπασα... μέσα εἰς τὸ
Παρίσι καὶ ἐν πληρεὶ ἡμέρᾳ, πράγματι,
κύριε, μὲ τιμᾶτε πολὺ, ἀφοῦ μὲ κρίνετε ἰ-
κανὸν τοσαύτης δυνάμεως. Καὶ πρὸς τίνα
σκοπὸν, παρακαλῶ, προσέτρεξα εἰς τὸ διά-
βημα αὐτό;

— Ἀγνοῶ, κύριε, γνωρίζω μόνον ὅτι ὁ
κύριος δὲ Καρνοέλ ὠδηγήθη εἰς τὸ μέγα-
ρόν σας καὶ ὅτι θὰ ἦνε ἀκόμη.

— Τὸ «θὰ ἦνε» εἶνε θαυμάσιον.

— Μὲ τὸ περίπαιγμα δὲν ἀπαντᾷτε.
Ἄν δὲν εἶνε ἐδῶ τώρα, θὰ ἔζυρετε ποῦ
εἶνε, διότι δὲν ἔμπορεῖτε νὰ ἀρνηθῆτε ὅτι
ἦλθεν ἐδῶ.

— Ἀπ' ἐναντίας τὸ ἀρνοῦμαι, τὸ ἀρ-
νοῦμαι.

— Σεῖς ἀρνεῖσθε, ἀλλ' ἐγὼ τὸ βεβαίῳ,
καὶ θέλω νὰ μάθω τί τὸν ἐκάματε τὸν
κύριον δὲ Καρνοέλ.

— Ὁ συνταγματάρχης ἔμεινε στιγμὰς τι-
νας χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ, καὶ ἐπανελάθε
τὸν λόγον σοβαρῶς.

— Κύριε, εἶπε βραδέως, ἡ ἡλικία μου
καὶ ἡ θέσις μου μοὶ ἐπέβαλλον νὰ διακόψω
τὴν συνδιάλεξιν ταύτην, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶ-
μαι πολὺ σχετικὸς τοῦ κυρίου Δορζέρ,
δὲν θέλω νὰ κάμω χρῆσιν αὐτοῦ τοῦ δι-
καίου μου.

— Θὰ σὰς παρατηρήσω λοιπόν, ὅτι ἡ ἀ-
παίτησις σας εἶνε ἄλογος· δὲν ἐλπίζετε

βέβαια ὅτι θὰ ὑπακούσω καὶ οὐδὲ θὰ μὲ
ἀναγκάσετε, ὑποθέτω, νὰ σὰς ἀπαντήσω.

— Ὅχι. ἔχω ἄλλον τρόπον διὰ νὰ
φθάσω εἰς τὸν σκοπὸν μου, νὰ ἐπανεύρω
δηλαδή τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ. Ἐὰν πρέ-
πει, θ' ἀπευθυνθῶ εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

— Αὐτὸ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια, εἶπεν ὁ
κύριος Βορισῶφ ἐγείρων τὴν κεφαλὴν· ἡ-
κουσα ἐν ὑπομονῇ παραλόγους ἐρωτήσεις,
ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω ἀπειλὰς,
καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ ἐξέλθετε.

— Εἶνε ἡ τελευταία σας λέξις; ἡρώ-
τησεν ὁ Μάξιμος κόκκινος ἐξ ὀργῆς.

— Ναί, κύριε. Καὶ τὴν λέξιν αὐτὴν
ἔπρεπε νὰ τὴν εἰπῶ ἐνωρίτερα, ἐπειδὴ ἡ
συνδιάλεξις αὐτὴ διήρκεσε πολὺ.

— Πολὺ καλὰ. Τώρα γνωρίζω τί πρέ-
πει νὰ κάμω. Σεῖς δὲν ὑποφέρετε τὰς ἀ-
πειλὰς, ἐγὼ δὲν ὑποφέρω τὰς κακοήγους
λέξεις. Εἶπατε, ὅτι αἱ ἐρωτήσεις μου ἡ-
σαν παράλογοι. Αὐριον θὰ σὰς σταίλω
τοὺς μάρτυράς μου.

— Τοὺς περιμένω, ἀπεκρίθη ὁ συνταγ-
ματάρχης στρέφων τὰ νῶτα πρὸς τὸν Μά-
ξιμον ἀπελθόντα μακρινῶς.

Τὸ ἤρμενον, τὸ ὅποιον ὁ κύριος Βορισῶφ
διετήρει, ἦτο μόνον κατ' ἐπιφάνειαν καὶ
ἄμα ὁ ἐπιστάτης τοῦ Βασιλῆος ἐπανεῖδε
τὸν κύριον του, εἶδεν ἀμέσως ὅτι ἡ κα-
ταιγὶς ἔμελλε νὰ ἐκσπάσῃ.

— Ξεύρεις τί ἤθελε ἐκεῖνος ὁ ἀδιάν-
τροπος ποῦ εὐγῆκεν ἔξω τώρα; τῷ εἶπε
μεγαλοφώνως ὁ Βορισῶφ. Ἀπήτησεν ἐπι-
σήμεως νὰ τοῦ ἀποδώσῃ τὸν κύριον δὲ
Καρνοέλ... βεβαιώνει ὅτι ὁ κύριος δὲ
Καρνοέλ εἶν' ἐδῶ... ὅτι τὸν εἶδαν νὰ ἐμ-
βαίνει... μὲ τὸ ἄμαξί... πρὸ ἐνὸς μη-
νός... Εἶνε καλὰ πληροφορημένος, καθὼς
βλέπει.

— Φαίνεται, ἀπὸ 'καίνο τὸ παιδί ποῦ
εὐρίσκετο εἰς τὸν δρόμον τὴν ἡμέραν ποῦ
ἔφερα τὸν Γάλλον... καὶ πάλι, ὅχι, εἶνε
ἀδύνατον... ἀφοῦ ὁ μικρὸς ἐκεῖνος ἀπώ-
λεσε τὴν μνήμην. Ἐκτὸς ἂν διηγῆθῃ τὸ
πράγμα ἀμέσως, ἀλλὰ καὶ τότε ὁ ἀνε-
ψὶς τοῦ κυρίου Δορζέρ δὲν ἤθελε περιμέ-
νει τόσας ἡμέρας νὰ ἔλθῃ ἐδῶ.

— Ἀδιόφορον πῶς ἐπληροφορήθη τὸ
πράγμα. Ἀρκεῖ ὅτι ἐπληροφορήθη καὶ εἶνε
ἀποφασισμένος νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἔσχατον
σημεῖον. Μὲ προσεκάλεσεν εἰς μονομαχίαν
καὶ ἠπειλήσε ὅτι θὰ μὲ καταγγεῖλῃ εἰς
τὴν ἀστυνομίαν.

— Τί! εἶχε τὴν αὐθάδειαν νὰ...

— Ἀδιαφορῶ καὶ διὰ τὴν πρόσκλησιν
του καὶ διὰ τὴν καταγγελίαν του. Ἐν
τούτοις πρέπει νὰ τὸ σκεφθῶμεν. Καὶ
πρῶτον δὲν ἔμπορῶμε νὰ τὸν ἀφήσωμεν
πλέον τὸν Καρνοέλ. Ὁ ἄλλος, ἀφοῦ εἰ-
ζεύρει πῶς εἶνε ἐδῶ θὰ διηγῆθῃ τὸ πρᾶγμα
εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

— Αὐτὸ εἶνε ἐπιφοβὸν ἀλήθεια.

— Ἀλλὰ δὲν ἔμπορῶ καὶ νὰ τὸν κρα-
τήσω ἐδῶ. Αὐτοὶ οἱ Γάλλοι εἶνε τόσῳ
βλάκας, ὥστε ἔμπορῶ νὰ βεβηθῇ κανεὶς ἀ-
στυνόμενος, διὰ νὰ ἐρευνησῇ τὸ μέγαρον.
Δὲν θέλω νὰ εὐρεθῶ εἰς τὰ δικαστήριά
των. Ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ θὰ φύγῃ αὐ-
ριον τὸ βράδυ. Τόσῳ τὸ χειρότερον γι' αὐ-

τόν. Φρόντισε νὰ ἦνε ἡ ἄμαξα ἑτοιμὴ ἄμα
νυκτώσῃ. Θὰ τηλεγραφῆσῃς ἐπίσης εἰς
τοὺς πράκτοράς μας, διὰ νὰ ἦνε οἱ ἵπποι
ἑτοιμοὶ εἰς τοὺς σταθμούς ἕως εἰς τὸ
Στρασβοῦργον.

— Θὰ γίνουιν, ὑψηλότητε.

— Καὶ τώρα θὰ πάγω διὰ τελευταίαν
φορὰν νὰ τὸν ἴδω. Πήγαινε νὰ τοῦ ἀναγ-
γεῖλῃς τὴν ἐπίσκεψίν μου.

Ὁ Βασιλεὺς ὑπεκλίθη καὶ ἐξῆλθεν.

Ὁ κύριος τοῦ ἦτο εἰς πολὺ κακὴν διά-
θεσιν, διότι ἤρχισε νὰ περιπατῇ μεγάλους
βήμασι καὶ χειρονομῶν, δεικνύων κάποτε
καὶ τὸν γρόνθον τοῦ πρὸς ἀφανεῖς ἐχθρούς.

— Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος τὴν ἡμέρα ποῦ
ἦλθα εἰς τὸ Παρίσι, γιὰ νὰ ἐπιβλέπω
τρεῖς - τέσσαρσις κατεργάραις, ποῦ δὲν
ἔμπορῶ νὰ ταῖς συλλάβω, ἔλεγε χαμηλῇ
τῇ φωνῇ. Στὴν Ρωσσίαν, τοῦλάχιστον,
ἔχεις τὴν ἐξουσίαν καὶ δὲν φοβεῖσαι κα-
νένα, νὰ συλλάβῃς καὶ τοὺς ὑπόπτους.
Ἐδῶ εἶνε ὅλοι ἐναντίον μου. Καὶ ἂν δὲν
ἐπιτύχω καὶ τὴν ἀποστολήν μου, ὁ μέγας
ἀρχηγός θὰ πῇ πῶς εἶμαι βλάξ. Ἐμ-
πρός! αὐτὸς ὁ Καρνοέλ θὰ πληρώσῃ γιὰ
ὅλους τοὺς ἄλλους, συνεπέρανε ὁ κύριος
Βορισῶφ, ἀνοίγων τὴν θύραν τῆς στοᾶς τὴν
ὠδηγοῦσαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην, ὅπου ὁ
Ροβέρτος ἦτο κεκλεισμένος ἀπὸ μηνός.

Ὁ Ροβέρτος δὲν ἀνέμενε τὴν ἐπίσκεψιν
τοῦ δεσμοφυλάκῃς του. Ὁ Ροβέρτος οὐ-
δέν πλεον ἀνέμενε καὶ οὐδὲν ἠλπίζε
πλέον.

Αἱ πρῶται ἡμέραι τῆς αἰχμαλωσίας
τοῦ παρῆλθον μέσῳ τῆς φρικώδεστερας
στενωχωρίας. Ἐβλεπε τότε πολὺ συχνὰ
τὸν συνταγματάρχην, ἀρεσκόμενον νὰ τὸν
θλίβῃ, διότι τῷ διηγεῖτο τὰ σχέδια τοῦ
γάμου, τὰ ὅποια ἐμελέτα διὰ τὴν θυγα-
τέρα του ὁ κύριος Δορζέρ καὶ τὰς προό-
δους, τὰς ὁποίας ὁ Βινιόρ ἔκαμεν ἐν τῇ
καρδίᾳ τῆς Ἀλίκης.

Ὁ αἰχμαλωτὸς ἤκουε στωικῶς τὰς
διηγήσεις ταύτας καὶ δὲν ἐκλονεῖτο ἡ ἀ-
πόφασίς του νὰ ἐπιμένῃ ἕως τέλους τὰς
ἐνοχλήσεις τοῦ συνταγματάρχου.

Εἶχε τὰς ἐλπίδας του εἰς τὸν Γῶγον.

Ἡ ἐπίσκεψίς του τῆς πρώτης νυκτὸς
δὲν ἀνενώθη καὶ τὴν ἐπομένην νύκτα.
Ὁ Ροβέρτος ἀνωφελῶς διῆλθεν ὥρας τι-
νας ὀπισθεν τοῦ παραθύρου. Τὸ παιδίον
δὲν ἐπεφάνη εἰς τὸν τοῖχον.

Δὲν ἦτο ὅμως καὶ λόγος ὅτι ἔπρεπε νὰ
ἀπελπισθῇ ὅτι θὰ τὸ ἐκπνίδῃ. Ἐὰν τὸ
θαρραλέον ἐκεῖνο παιδίον ἐσκέπτετο ν'
ἀπελευθερώσῃ διὰ τῆς βίας εἴτε καὶ διὰ
πακουργίας τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ, ἐκρειά-
ζετο βεβαίως καὶ χρόνον διὰ νὰ παρα-
σκευάσῃ τὰ τῆς ἐκτελέσεως, ἡ ὁποία ἦτο
τόσῳ δύσκολος.

Δυστυχῶς παρῆλθε μὴν ἑβδομάς, παρ-
ῆλθον δύο, εἴτα τρεῖς καὶ ὁ Γῶγος δὲν
ἔδωκε σημεῖον ζωῆς.

Ἐπαυσε δὲ καὶ ὁ συνταγματάρχης ν'
τὸν βλέπῃ, ἀφῆνων τὸν Ροβέρτον εἰς τὰς
φροντίδας καὶ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν κα-
τωτέρων του.

Ἔπεται συνέχεια.

ΑΙΣΙΟΠΟΣ